

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Mardari Dumitru și Ghervas Maria,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Șendrea Miroslav în numele inculpaților Căpățînă Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Căpățînă Anton Xxxxx, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx,
str. Xxxxxxx;

SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, cod fiscal xxxxxx,
cu adresa juridică mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 27.07.2015 – 02.09.2016;
2. instanța de apel: 11.11.2016 – 28.11.2017;
3. instanța de recurs: 12.10.2018 – 05.02.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 septembrie 2016, Căpățînă Anton a fost achitat pe art. 42, 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal, din motivul neconstatării faptei infracțiunii.

SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” a fost achitată pe art. 42, 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal, pe motivul neconstatării faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, conform rechizitoriului CĂPĂȚÎNĂ Anton se învinuiește în aceea, că a comis participația la încălcarea dreptului asupra obiectelor de proprietate industrială, în următoarele

circumstanțe: Conform informației Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) s-a stabilit că pe numele titularului The Procter&Camble Company, One Procter&Gamble Plaza, Cincinnati, Ohio, Statele Unite ale Americii este înregistrată marca națională ce conține elementul „Ariel” începând cu 07.10.1993. Astfel, în perioada de timp mai-septembrie 2014, dar până la 04.09.2014 Pancenco Denis acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Bidiuc Evgheni, în vederea contrafacerii și comercializării produselor de detergent sub marca produsului „Ariel”, fără consimțământul titularului mărcii protejate, au convenit verbal, contra plată, cu directorul comercial al SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” cod fiscal xxxxx, CĂPĂȚÎNĂ Anton, a cărui gen principal de activitate este prestarea serviciilor poligrafice și de tipărire în diferite formate, de a tipări/multiplica marca protejată „Ariel” împreună cu speciamentele de denumire a produsului indicate, formând astfel ambalaje.

Prin urmare, CĂPĂȚÎNĂ Anton, contrar prevederilor Legii Nr. 939 din 20.04.2000 cu privire la activitatea editorială, prin intermediul secției de producere a SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, amplasată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 77, a organizat tipărirea/multiplicarea mărcii protejate „Ariel” precum și formarea ambalajelor (cutiilor) similare brandului de detergent „Ariel ACTILEFT - 130 Waschen Mega Pack” cu volumul de 10 kg pe care le-a predat lui Pancenco Denis și Bidiuc Evgheni. În continuare, Pancenco Denis și Bidiuc Evgheni, pentru realizarea scopului comercializării detergentului contrafăcut, au stocat ambalajele de detergent în garajul nr. 1617 din teritoriul Cooperativei de garaje nr. 13 de pe str. Grenoble 303 a, mun. Chișinău, până la momentul efectuării percheziției din 04.09.2014, când au fost ridicate 458 cutii asamblate similare brandului de detergent „Ariel ACTILIFT-130 Waschen-Mega Pack”, 105 cutii neasamblate cu același brand, iar o cutie au umplut-o cu praf de spălat contrafăcut pregătită pentru comercializare. Astfel, prin acțiunile lui Pancenco Denis, Bidiuc Evgheni și factorilor de decizie al SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, titularului mărcilor verbale și figurative „Ariel”, compania „The Procter & Gamble Company” reprezentată de SRL Turcu&Turcu, le-a fost cauzată o pagubă în sumă de 11260 euro, care conform cursului oficial BNM constituie suma de 21 1488 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat PETRUȘCA Sergiu, care a solicitat casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care a-i recunoaște vinoveți pe inculpații SRL „Căpățînă-Print” și Căpățînă Anton de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal, cu numirea unei pedepse lui Căpățînă Anton sub formă de amendă în mărime de 4000 u.c, iar lui SRL „Căpățînă – Print” sub formă de

amendă în mărime de 9000 u.c, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

3.1. În motivarea apelului declarat acuzatorul de stat a indicat că, din probele administrate și examinate în ședința de judecată rezultă cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii încriminate. Probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată nu sunt argumentate și nu sunt indicate motivele admiterii sau respingerii lor, atât de învinuire, cât și de apărare. Instanța de fond urma să supună analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sânt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință. Astfel, instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii, de aceea urmează a fi casată, iar CĂPĂȚÎNĂ Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” să fie recunoscuți vinovați în baza art. 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal și condamnați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat de către procurorul PETRUȘCA Sergiu, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

CĂPĂȚÎNĂ Anton Dumitru și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 185² alin. (7) lit. e) Cod penal, și numită pedeapsa:

Lui CĂPĂȚÎNĂ Anton Dumitru, sub formă de amendă în contul statului în mărime de 4000 unități convenționale, adică, 80 000 (optzeci mii) lei;

SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, sub formă de amendă în contul statului în mărime de 9000 unități convenționale ă, adică, 180 000 (una sută optzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a practica la activități de tipărire și multiplicare a produselor poligrafice pe un termen de 2 ani.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, constată următoarele:

CĂPĂȚÎNĂ Anton și SRL „Căpățînă – Print” a comis încălcarea dreptului asupra obiectelor de proprietate industrială, în următoarele circumstanțe: Conform informației Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) s-a stabilit că pe numele titularului The Procter&Cambie Company, One Procter&Gamble Plaza, Cincinnati, Ohio, Statele Unite ale Americii este înregistrată marca națională ce conține elementul „Ariel” începând cu 07.10.1993. Astfel, în perioada de timp mai-septembrie 2014, dar până la 04.09.2014 Pancenco Denis acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Bidiuc Evgheni, în vederea

contrafacerii și comercializării produselor de detergent sub marca produsului „Ariel”, fără consimțământul titularului mărcii protejate, au convenit verbal, contra plată, cu directorul comercial al SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” cod fiscal xxxxx, CĂPĂȚÎNĂ Anton, a cărui gen principal de activitate este prestarea serviciilor poligrafice și de tipărire în diferite formate, de a tipări/multiplica marca protejată „Ariel” împreună cu speciemenle de denumire a produsului indicate, formând astfel ambalaje.

Prin urmare, CĂPĂȚÎNĂ Anton, contrar prevederilor Legii Nr. 939 din 20.04.2000 cu privire la activitatea editorială, prin intermediul secției de producere a SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, amplasată în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 77, a tipărit/multiplicat mărci protejate „Ariel” precum și a format ambalajele (cutiilor) similare brandului de detergent „Ariel ACTILEFT -130 Waschen Mega Pack” cu volumul de 10 kg pe care le-a predat lui Pancenco Denis și Bidiuc Evgheni. În continuare, Pancenco Denis și Bidiuc Evgheni, pentru realizarea scopului comercializării detergentului contrafăcut, au stocat ambalajele de detergent în garajul nr. 1617 din teritoriul Cooperativei de garaje nr. 13 de pe str. Grenoble 303 a, mun. Chișinău, până la momentul efectuării percheziției din 04.09.2014, când au fost ridicate 458 cutii asamblate similare brandului de detergent „Ariel ACTILIFT-130 Waschen-Mega Pack”, 105 cutii neasamblate cu același brand, iar o cutie au umplut-o cu praf de spălat contrafăcut pregătită pentru comercializare. Astfel, prin acțiunile infracționale ale lui Căpățînă Anton și factorilor de decizie ai SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, Căpățînă Veaceslav și altor persoane care nu sunt părți la procesul penal dat, titularului mărcilor verbale și figurative „Ariel”, compania „The Procter & Gamble Company” reprezentată de SRL Turcu&Turcu, le-a fost cauzată o pagubă în sumă de 11260 euro, care conform cursului oficial BNM constituie suma de 211488 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a conchis că, prin acțiunile sale intenționate CĂPĂȚÎNĂ Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” au comis infracțiunea prevăzută la art. 185² alin. (7) lit. e) Cod penal, încălcarea dreptului asupra obiectelor de proprietate industrială, adică utilizarea, fără consimțământul titularului a mărcii protejate, aplicarea semnului pe ambalaje, precum și utilizarea lui în calitate de ambalaj în cazul mărcilor tridimensionale, oferirea produselor sub acest semn spre comercializare și comercializarea stocarea lor în acest scop, multiplicarea, stocarea și comercializarea semnului în scopurile menționate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a considerat, că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-i achita pe CĂPĂȚÎNĂ Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” din motivul neconstatării faptei infracțiunii.

Astfel, vinovăția acestora în comiterea faptelor sus-indicate, a fost dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care

coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile reprezentantului părții vătămate Dorian Chiroșca; declarațiile martorului Bujor Anatolie; prin probe scrise și documente, cum ar fi: procesul-verbal de percheziție din 04.09.2014; procesul-verbal de examinare din 27.09.2014; procesul-verbal de percheziție din 04.09.2014; procesul-verbal din 30.09.2014 a materialelor procedurii contravenționale inițiate la 01.09.2014; procesul-verbal a actului de constatare din 04.09.2014 prin care s-a înscris declarațiile lui Pancenco Denis; procesul-verbal a actului de constatare din 04.09.2014 prin care s-a înscris declarațiile lui Bidiuc Evghenii; informația oferită de compania ICS Turcu&Turcu SRL; procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmit în privința contabilului SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, Curdiubova Valeria și chitanța de achitare a amenzii aplicate; procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmit în privința directorului SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” și chitanța de achitare a amenzii aplicate; ordinul nr. 02-a din 31.03.2008; ordinul nr. 14-a din 01.10.2011; facturile de expediție; informația eliberată de ÎCS „Orbico MA” SRL; informația eliberată de AGEPI; informația eliberată de ÎCS „Orbico MA” SRL; informația eliberată de ACEPI; sentința de condamnare a lui Pancenco Denis și Bidiuc Evgheni din 18.11.2015; hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02.04.2015.

Astfel, instanța de apel a considerat că, aceste probe scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile reprezentantului părții vătămate Dorian Chiroșca, declarațiile martorului Bujor Anatolie, cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care indică la CĂPĂȚÎNĂ Anton și SRL „Căpățînă – Print” ca la persoanele care au comis încălcarea dreptului asupra obiectelor de proprietate industrială.

Instanța de apel a considerat că, *de facto*, inculpatul Căpățînă Anton și reprezentantul inculpatului SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, Căpățînă Vladislav și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, prevăzute de art. 185² alin. (7), lit. b), e) Cod penal, însă aceasta a apreciat critic afirmațiile lor precum că, nu știau despre înțelegerea care a avut loc între Pancenco și Bidiuc privind careva contrafacere, nu au încălcat prevederile legale și nu a avut nici o înțelegere cu Bidiuc și Pancenco, nu știa despre planurile lor, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpați în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, or, dâșii înțelegeau că Pancenco și Bidiuc nu reprezintă firma The Procter & Gamble Company, One Procter&Gamble Plaza, Cincinnati, Ohio, Statele Unite ale Americii, pe care este înregistrată marca națională ce conține elementul „Ariel” începând cu 07.10.1993, n-au avut nici un document care ar fi demonstrat că Pancenco și Bidiuc ar fi acționat din numele firmei susindicate și astfel, incontestabil instanța de apel a constatat că, prin acțiunile infracționale ale lui Căpățînă Anton și factorilor de decizie ai SRL

„CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, Căpățînă Veaceslav și altor persoane care nu sunt părți la procesul penal dat, titularului mărcilor verbale și figurative „Ariel”, compania „The Procter & Gamble Company” reprezentată de SRL Turcu&Turcu, le-a fost cauzată o pagubă în sumă de 11260 euro, care conform cursului oficial BNM constituie suma de 211488 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Mai mult, instanța de apel a mai conchis că, declarațiile inculpatului CĂPĂȚÎNĂ Anton și reprezentantului SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, Căpățînă Vladislav sunt completamente combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția lor în comiterea infracțiunii încriminate.

De menționat este faptul că, deși instanța de fond a stabilit cu certitudine faptul că „...între SRL „Căpățînă-Print”, de pe o parte, și Bidiuc Evgheni și Pancenco Denis, de pe altă parte, au existat relații prevăzute de art. art. 12, 15 ale Legii nr. 939 din 20.04.2000 cu privire la activitatea editorială, la efectuarea comenzii lui Bidiuc Evgheni și Pancenco Denis, SRL „Căpățînă-Print” nu a reprodus originalul editorial ce conține obiectul proprietății intelectuale, la care s-a referit acuzatorul de stat în învinirea înaintată, dar a executat comanda adusă de către numiții tipografiei pe un suport electronic. Acest fapt este confirmat prin conținutul informației de pe Hard disk Samsung, ridicat de către colaboratorii poliției în cadrul dosarului contravențional în cadrul percheziției la oficiul secției de producere a SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, pe str. Petru Rareș nr. 77, mun. Chișinău. Aceste date confirmă și declarațiile inculpaților despre specificul procesului tehnologic la executarea comenzilor, și corespund prevederilor legii sus-indicate”, însă nu s-a expus declarațiilor lui Bidiuc Evgheni, potrivit cărora ultimul a declarat că „i-a comunicat lui Căpățînă Anton despre scopul acestora de a vinde praf de spălat”, care împreună cu alți reprezentanți ai SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” au și asamblat o parte din cutii, declarații, care se confirmă prin percheziția efectuată la garajul nr. 1617 de pe teritoriul CCG nr. 13, unde 458 cutii erau asamblate.

Mai mult ca atât, prin declarațiile lui Bidiuc Evgheni s-a stabilit că acesta i-a comunicat lui Căpățînă Anton despre intenția s-a de a contraface praf de spălat a unei mărci renumite, iar prin acceptarea acestuia de a multiplica aceste cutii s-a constatat vinovăția lui Căpățînă Anton și a SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” la comiterea infracțiunii încriminate.

Totodată, este de menționat faptul că prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 02.04.2015 (f.d. 43-47, vol. II), a fost stabilită vina lui Bidiuc Evgheni de încălcare a drepturilor de autor prin: fabricarea, importul, exportul, distribuția și orice alt act a mărfurilor cu mărcile protejate de dreptul de autor iar după cum s-a stabilit, SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” a tipărit și asamblat o parte din cutii, formând deja un produs

finit, fapt ce demonstrează încadrarea juridică corectă a inculpaților, instanța de fond, însă nu a dat apreciere acestei probe prezentate de acuzare, orientându-și poziția unilaterală de achitare a lui Căpățînă Anton și a SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, fapt ce a dus la încălcarea prevederilor art. 384 Cod de procedură penală.

Instanța de fond a considerat că învinuirea adusă inculpaților este ne concretă deoarece: „...nu a fost stabilită cu certitudine perioada de timp în care s-a comis fapta; nu a fost indicat rolul fiecărui participant, în conformitate cu prevederile art. 42 Cod penal”, însă, este de remarcat că nici din declarațiile lui E. Bidiuc și D. Pancenco nu a fost posibil de stabilit data la care s-a făcut comanda, invocând acestea aproximativ luna iulie 2014, dar instanța de apel a ajuns la concluzia că data începerii acțiunilor infracționale a fost data apariției intenției acestora, intenție la care au participat Căpățînă Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”. Cert, însă s-a stabilit, data consumării infracțiunii și anume, data de 04.09.2014 când și a fost curmată de către organele de drept la momentul ridicării obiectelor contrafăcute și celor ce au adus ingerințe drepturilor proprietății intelectuale.

Subsecvent, instanța de apel a reiterat și faptul că, însăși instanța aduce explicații asupra încălcării drepturilor proprietății industriale, în special prin dreptul asupra mărcilor ca ulterior, prin multiplicarea mărcii protejate fără încuviințarea autorului, iar în concluzie instanța de fond a considerat că aceasta nu este o încălcare a drepturilor de autor.

Instanța de fond, la emiterea sentinței, eronat a respins în calitate de probe procesele-verbale de percheziție din 04.09.2014 efectuată pe str. Petru Rareș 77 și cea efectuată în garajul nr. 1617 din CCG 13 de pe str. Grenoble 303 A mun. Chișinău, conținutul procesului verbal de examinare din 30.09.2014, întrucât au fost obținute într-un proces contravențional, însă, conform prevederilor art. 449 alin. (1) Cod contravențional s-a constatat că, dacă în procesul contravențional se constată că fapta considerată contravenție a fost săvârșită în condiții care o plasează sub incidența legii penale, dosarul se remite neîntârziat, prin încheiere motivată, procurorului, după competență.

În atare situație, organul de constatare, stabilind prezența unei infracțiuni, a întocmit raportul de autosesizare prezentându-l împreună cu actele acumulate procurorului în vederea deciderii legalității pornirii urmăririi penale. Prin urmare, instanța neîntemeiat nu a admis în calitate de probe actele indicate mai sus, or probele indicate fac parte dintr-un proces unic.

Prin sentința de achitare, instanța a invocat lipsa pretențiilor materiale față de SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” și Căpățînă Anton, pe când potrivit informației oferite de compania ICS Turcu&Turcu SRL, căruia compania „The Procter&Gamble Company”

este titularul mărcilor verbale și figurative „Ariel” pe teritoriul R. Moldova conform certificatelor de înregistrare internaționale emise de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale. Valoarea pagubei pricinuite estimată de către titular constituie 11260 euro, care conform cursului oficial BNM la data de 04.09.2014 constituia suma de 21 1488 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

În astfel de împrejurări, instanța de apel a conchis că, concluzia primei instanțe, precum că CĂPĂȚÎNĂ Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” n-au comis infracțiunea încriminată lor, este nefondată, iar sentința urmează a fi supusă casării cu condamnarea lui CĂPĂȚÎNĂ Anton și a SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” în baza art. 185² alin. (7) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților CĂPĂȚÎNĂ Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că dânsul a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, anterior n-a fost condamnat, de faptul că circumstanțe atenuante și agravante nu sunt și a considerat că îndreptarea și reeducarea lor este posibilă cu aplicarea pedepsei neprivative de libertate, lui CĂPĂȚÎNĂ Anton, sub formă de amendă în contul statului în mărime de 4000 unități convenționale, adică 80 000 lei, iar SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, sub formă de amendă în contul statului în mărime de 9000 unități convenționale, adică 180 000 lei, cu privarea de dreptul de a practica activități de tipărire și multiplicare a produselor poligrafice pe un termen de 2 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul inculpaților, Șendrea Miroslav, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- la examinarea apelului acuzatorului de stat PETRUȘCA Sergiu, instanța de apel practic reproduce conținutul cererii de apel, fără a face o nouă apreciere a probelor administrate în cauza penală, având dreptul să reformeze sentința atacată. apriori a mers pe ideea preconcepută asupra vinovăției lui Căpățână Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, limitându-se doar la constatarea faptului că probele sunt pertinente și concludente și dovedesc vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal;

- un șir întreg de prevederi ale legii procesuale nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului și ca urmare, instanța de apel, pripit a pronunțat o sentință de condamnare în privința inculpaților Căpățână Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”:

- pentru un probatoriu legal, la pronunțarea unei hotărâri de condamnare a

inculpaților după o sentință de achitare, declarațiile martorilor pe baza cărora se întemeiază decizia de condamnare a instanței de apel, urmau a fi obținute cu respectarea principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei.

Însă, așa cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 11 iulie 2017 (f.d. 161, vol. II), instanța de apel n-a interogat pe viu martorii Bujor Anatolie, Bidiuc Evgheni și Pancenco Denis, ci s-a limitat cu citirea declarațiilor persoanelor în cauză, depuse la faza urmăririi penale sau a examinării cauzei în prima instanță, dar totodată, le-a pus în calitate de probe decisive la motivarea soluției de condamnare;

- acest lucru era cu atât mai mult necesar, în condițiile în care instanța de apel nu și-a expus opinia și nu a elucidat motivul descris de acuzatorul de stat în pct. 1) al apelului declarat, prin care se invocă că „[...] instanța de judecată a refuzat audierea suplimentară în calitate de martori a condamnaților Pancenco Denis și Bidiuc Evgheni, întrucât există divergențe între declarațiile lui Căpățînă Anton și ultimul”.

Or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 20 decembrie 2016 (f.d. 129, vol. II), procurorul S. Ciobanu a înaintat un demers de amânare a ședinței de judecată pentru a prezenta martori, demersul în cauză fiind acceptat de către instanța de apel, iar ședința a fost amânată pe motivul enunțat, pentru data de 24 ianuarie 2017, însă ulterior, atât procurorul, cât și instanța de apel, nu au mai revenit la chestiunea privind audierea acestor persoane;

- acuzatorul de stat nu a indicat și nici nu a constatat în actul de învinuire, precum și în apelul pe care la declarat, în ce constă esența faptelor puse în sarcina inculpaților Căpățînă Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” și care, fiind apreciate în ansamblu, ar răsturna concluzia formulată de către prima instanță, privitor la achitarea acestora pe învinuirea adusă conform art. 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal. Or, din omisiunea respectivă, rezultă că învinuirea înaintată inculpatului este una incompletă și neclară, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire a afectat dreptul inculpaților de a ști pentru ce faptă sunt învinuiți, adică dreptul la apărare;

- la pronunțarea deciziei recurate, în privința lui Căpățînă Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, instanța de apel încălcând principiul contradictorialității și manifestând o parțialitate vădită în favoarea acuzatorului de stat, a completat din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpaților, fapt care a generat pronunțarea unei soluții de condamnare bazată pe dubii și presupuneri și prin urmare, demonstrează că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- în aspectul celuilalt temei de recurs invocat în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 CPP, prin prisma faptului că instanța de judecată a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, menționăm că pronunțând decizia, Colegiul penal al Curții

de Apel Chișinău a concluzionat că vina inculpaților Căpățână Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” se dovedește prin declarațiile reprezentantului părții vătămate, Dorian Chiroșca, a martorilor, probelor scrise și documentelor (*a se vedea pct. 11-14 din decizie*), pe când din probele la care se face trimitere, rezultă contrariul și anume, stabilirea eronată a faptelor, în aspectul existenței probelor care confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 185² Cod penal și denaturarea conținutului acestora în favoarea pronunțării unei soluții de condamnare;

- unica probă pe care se bazează partea acuzării în aspectul demonstrării săvârșirii infracțiunii incriminate de către Căpățână Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, în complicitate cu Bidiuc Evgheni și Pancenco Denis, privită prin prisma art. 42 Cod penal, o constituie sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18.11.2015, care nu există la materialele din dosar.

Considerăm că instanța de apel la momentul pronunțării deciziei din 28 noiembrie 2017, neîntemeiat a concluzionat că infracțiunea care constituie obiectul examinării în prezentul dosar, a fost săvârșită prin participație, în condițiile în care declarațiile lui Bidiuc Evgheni din sentința nominalizată, în senul că „fiind audiat conform regulilor de audiere a martorilor, a declarat că i-a comunicat lui Căpățână Anton despre scopul acestora de a vinde praf de spălat”, nu sunt confirmate absolut prin nimic;

- în preținsele probe indicate în rechizitoriu și în apelul acuzatorului de stat, nu se conțin date care ar demonstra acțiunile privind contribuirea lui Căpățână Anton și a SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” la comiterea infracțiunii în calitate de complici, fapt care rezultă incontestabil din argumentele desfășurate mai sus<

- instanța de apel se contrazice atunci când în partea motivantă a deciziei, constată că Căpățână Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” au comis participația la încălcarea dreptului asupra obiectelor de proprietate industrială, iar prin dispozitiv. îi recunoaște vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 185² alin. (7) lit. e) Cod penal, omițând calificativul stipulat la lit. b) al aceluiași articol „de două sau mai multe persoane”, inclusiv art. 42 Cod penal, care se referă la infracțiunile săvârșite cu participație (temei de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii);

- urmărirea penală în prezenta cauză penală, a fost pornită prin Ordonanța din 10 decembrie 2014, emisă de Ofițerul superior de urmărire penală a SUPCE al SCAUP a DP mun. Chișinău, Ruslan Tudor, în baza Procesului-verbal privind constatarea infracțiunii din 10.11.2014 (f.d. 13, vol. I) și a Raportului de autosesizare din 11.11.2014 (f.d. 12, vol. I), adică, în lipsa plângerii prealabile a titularului dreptului, în persoana „The Procter & Gamble Company”, reprezentată de SRL „Turcu & Turcu” și Dorian

Chiroșca, așa cum expres reglementează alin. (1^a) art. 276 Cod de procedură penală.

Faptul dat este confirmat nemijlocit prin depozițiile reprezentantului părții vătămate „The Procter & Gamble Company”, Dorian Chiroșca, date în ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 64, vol. II), în conformitate cu care, dânsul declară că: „Nu există o plîngere, în cazul dat a fost făcut din oficiu poliția ne-a informat pe noi și a solicitat prejudiciul. [...] The Procter & Gamble Company nu are careva pretenții față de inculpații Căpățîină Anton și „Căpățîină Prinț” SRL și nici nu le-a avut”, precum și declarațiile acestuia date în ședința judiciară a instanței de apel din 11.07.2017 (f.d. 159, vol. II), prin care menționează că „[...] compania a solicitat să fie atrași la răspundere Bidiuc și Pancenco. Pretenții față de inculpați nu am”;

- instanța de apel indicând formal în procesul-verbal al ședinței judiciare din 11.07.2017 (f.d. 162 vol. II), faptul cercetării materialelor din dosar, a trecut cu vederea circumstanțele în baza cărora a fost pornită prezenta cauză penală, ignorând în acest fel, că investirea organelor judiciare - organelor de urmărire penală sau instanța de judecată - nu se poate face în lipsa unei sesizări legale, care constituie temeiul și punctul de plecare al desfășurării unui proces penal.

Prin urmare, considerăm că în acest caz, chiar dacă și ar fi fost demonstrată vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, se impunea încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în legătură cu existența altor circumstanțe care condiționează sau exclud desfășurarea urmăririi penale;

- în cauză, nu s-a făcut dovada că inculpații au efectuat tipărirea mărcii protejate „Ariel”, în scopul de a facilita sau de a susține în alt mod, activitatea ilicită a lui Bidiuc Evgheni și Pancenco Denis de comercializare a prafului de spălat contrafăcut, precum și obținerea cărorva beneficii materiale din această activitate. Din verificările făcute de organul de urmărire penală, nu a rezultat existența vreunei firme de comerț în care să figureze inculpații în vreo calitate.

Faptul că SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” este o societate comercială, nu poate duce la constatarea că inculpații ar fi executat tipărirea mărcii protejate „Ariel” în scopul comercializării prafului de spălat prin intermediul lui Bidiuc Evgheni și Pancenco Denis, cu împărțirea profitului obținut din activitatea menționată.

Deoarece, în cauză nu s-a făcut nici o dovadă în acest sens, considerăm că instanța de fond a reținut temeinic că nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii pentru care dosarul a fost trimis în judecată;

- prima instanță examinând învinuirea formulată în rechizitoriul acuzatorului de stat, în raport cu mijloacele de probă administrate la materialele cauzei penale, în mod temeinic și motivat a stabilit că inculpații Căpățîină Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-

PRINT”, nu au desfășurat o activitate comercială în care să utilizeze în mod exclusiv mărcile înregistrate, nu au comercializat nici un produs din cele care fac obiectul prezentei cauze penale, nu s-a dispus împotriva lor nici o interdicție dintre cele prevăzute la art. 9 din Legea privind protecția mărcilor, astfel încât, nu a fost realizat conținutul obiectiv al infracțiunii prevăzute de art. 185² Cod penal, respectiv, nu s-ar putea reține încadrarea juridică solicitată în sarcina inculpaților și nici vinovăția acestora pentru o asemenea faptă;

- instanța de apel nici nu a examinat în concret activitatea inculpaților prin prisma prevederilor Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI/2008, în raport cu conținutul efectiv al mijloacelor de probă administrate la dosar, situație care ar fi putut genera, în raport cu soluția dispusă pe caz, o altă contradicție, însă această abordare nu se regăsește în cauza dată;

- potrivit instanței de apel, sentința de achitare a primei instanțe, a fost criticată prin prisma faptului că: „s-a invocat lipsa pretențiilor materiale față de SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” și Căpățână Anton, pe când, potrivit informației oferite de compania ÎCS Turcu&Turcu SRL, căruia compania „The Procter & Gamble Company” este titularul mărcilor verbale și figurative „Ariel” pe teritoriul R. Moldova conform certificatelor de înregistrare internaționale emise de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, valoarea pagubei pricinuite estimată de către titular constituie 11260 euro, care conform cursului oficial BNM la data de 04.09.2014 constituia suma de 21 1488 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari” (a se vedea pct. 28 din decizie).

Nu putem fi de acord cu această stare de fapt, în condițiile în care, atât materialele cauzei, cât și probatoriul administrat în prezentul dosar, nu demonstrează cel puțin existența calificativului „cauzarea de daune în proporții mari”, prin prisma căruia fapta inculpaților ar putea fi plasată în general sub incidența normei penale (art. 185²), nemaivorbind de învinuirea înaintată inculpaților prin intermediul agravantei stipulate la lit. e) alin. (7) din art. 185² Cod penal - „cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

Întru confirmarea opiniei invocate mai sus, menționăm că decizia de condamnare a instanței de apel, se bazează în exclusivitate pe declarațiile reprezentantului părții vătămate Dorian Chiroșca și în particular, pe informația oferită de compania ICS „Turcu&Turcu” SRL, potrivit căreia: valoarea pagubei pricinuite estimată de către titular constituie 11260 euro (a se vedea f.d. 29, vol. I).

Analizând conținutul declarațiilor reprezentantului Dorian Chiroșca, date în ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 64, vol. II), observăm că evaluarea prejudiciului a fost efectuată în baza aprecierii unipersonale a titularului dreptului,

iar instanța de apel motivându-și soluția prin faptul că respectivul suport probatoriu dovedește dincolo de orice dubiu vinovăția inculpaților, fără să fi evaluat la justa valoare celelalte probe administrate în cauză, a admis o eroare judiciară, în sensul că a încălcat modul de apreciere al probelor, conform reglementărilor conținute la art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, necătând la faptul că în decizia recurată, se face trimitere la informația eliberată de AGEPI (f.d. 158, vol. I), ca fiind una din probele ce demonstrează vinovăția inculpărilor Căpățână Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” în săvârșirea infracțiunii incriminate, observăm că instanța de apel evită să valorifice întreg conținutul acestui document, potrivit căruia: „[...] calcularea prejudiciului se realizează reieșind din prevederile art. 72 al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI/2008. Cât privește evaluarea pagubei cauzate titularului de drepturi, pentru evaluarea acesteia există câteva modalități, precum ar fi volumul profitului obținut sau care ar putea fi obținut de către titularul de drepturi (beneficiul ratat suferit de partea lezată, beneficiile realizate pe nedrept), confirmat prin actele contabile ridicate de la pârât și prezentate în instanța de judecată.

În cazul în care nu pot fi prezentate asemenea acte, art. 72 al Legii nr. 38/2008 stabilește alte modalități. Calculul pentru oricare dintre aceste modalități poate fi prezentat de către titularul de drepturi în baza probelor de care dispune.

Evaluarea pagubei cauzate titularului de drepturi poate fi realizată și de către evaluatorii obiectelor de proprietate intelectuală, în conformitate cu prevederile Legii nr. 589-XV din 18.04.2002 cu privire la activitatea de evaluare și Regulamentul cu privire la evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 783 din 30.06.2003.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, deoarece criticile formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală, or reaprecierea probelor în modul propus de către autor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opiniile procurorului expuse în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și

dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se ave în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit indică că, avocatul Șendrea Miroslav în recurs, drept temeiuri pentru declararea recursului a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, și nu au fost întrunite elementele de infracțiune*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 septembrie 2016, Căpățînă Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” au fost achitați pe învinuirea adusă în baza art. 42, 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal, din motivul neconstatării faptei infracțiunii.

Instanța de apel, prin decizia sa din 28 noiembrie 2017, a admis apelul declarat de către procuror, a casat sentința și rejudecând cauza a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Căpățînă Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT” au fost recunoscuți vinoveți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 185² alin. (7) lit. e) Cod penal - *încălcarea dreptului asupra obiectelor de proprietate industrială, adică utilizarea, fără consimțământul titularului a mărcii protejate, aplicarea*

semnului pe ambalaje, precum și utilizarea lui în calitate de ambalaj în cazul mărcilor tridimensionale, oferirea produselor sub acest semn spre comercializare și comercializarea stocarea lor în acest scop, multiplicarea, stocarea și comercializarea semnului în scopurile menționate, **acțiuni săvârșite de mai multe persoane** cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Astfel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că dispozitivul deciziei instanței de apel este contradictoriu părții descriptive a deciziei, or, deși instanța de apel la descrierea faptei criminale indică calificativul „...**acțiuni săvârșite de mai multe persoane...**”, (prevăzut la lit. b) al normei incriminate prin rechizitoriu), îl exclude din dispozitiv, încadrând acțiunile inculpaților doar în baza lit. e) al normei menționate.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit menționează, că în pct. 16 a deciziei instanței de apel, la fel este indicat că, „...de facto, inculpatul Căpățînă Anton și reprezentantul inculpatului SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, Căpățînă Vladislav își recunosc vina în comiterea infracțiunii incriminate, prevăzute de art. 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal, însă Colegiul penal apreciază critic afirmațiile lor precum că, nu știau despre înțelegerea care a avut loc între Pancenco și Bidiuc privind careva contrafacere, nu au încălcat prevederile legale și nu a avut nici o înțelegere cu Bidiuc și Pancenco, nu știa despre planurile lor, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpați în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală...”, fapt ce demonstrează încă o dată, că instanța de apel, deși, în partea descriptivă vorbește despre calificativul prevăzut la lit. b) al normei incriminate, în partea dispozitivă, îl exclude.

De asemenea, Colegiul penal lărgit ține să remarce că, instanța de apel nu a judecat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, conform căruia inculpaților le-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 185² alin. (7) lit. b), e) Cod penal.

Or, instanța de apel, fără a indica motivele excluderii din calificarea juridică a faptelor comise de inculpați a art. 42 Cod penal, a încadrat acțiunile lor doar în baza art. 185² alin. (7) lit. e) Cod penal, deci ca autori nemijlociți ai faptelor imputate, agravându-le astfel neîntemeiat situația.

Totodată, Colegiul penal lărgit atrage atenția că, instanța de apel a constatat fapta doar în privința unui singur inculpat, deși pe cauză figurează doi inculpați, ceea ce denotă nerespectarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, ce indică expres că: „*Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;*”.

Un alt moment care urmează a fi reținut este faptul că, instanța de apel nu a judecat cauza și în raport cu prescripțiile din art. 21 alin. (3) și (3¹) Cod penal, conform

căror, o persoană juridică este pasibilă de răspundere penală pentru o faptă prevăzută de legea penală dacă aceasta nu a îndeplinit sau a îndeplinit necorespunzător dispozițiile directe ale legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicții privind efectuarea unei anumite activități și se constată cel puțin una din următoarele circumstanțe:

- fapta a fost săvârșită în interesul persoanei juridice respective de către o persoană fizică împuternicită cu funcții de conducere, care a acționat independent sau ca parte a unui organ al persoanei juridice;

- fapta a fost admisă sau autorizată, sau aprobată, sau utilizată de către persoana împuternicită cu funcții de conducere;

- fapta a fost săvârșită datorită lipsei de supraveghere și control din partea persoanei împuternicite cu funcții de conducere.

O persoană fizică se consideră împuternicită cu funcții de conducere dacă are cel puțin una din următoarele funcții:

- de reprezentare a persoanei juridice;

- de luare a deciziilor în numele persoanei juridice;

- de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice.

Subsidiar, Colegiul mai menționează că, instanța de apel în decizie a reținut ca probă *sentința de condamnare a lui Pancenco Denis și Bidiuc Evgheni din 18.11.2015*, însă, examenând materialele dosarului se constată lipsa unei astfel de sentințe.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „... rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.”(cauza *Fomin vs Moldovei* din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece *motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar*.

Totodată, Colegiul penal lărgit indică că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină seama de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admiterea recursului ordinar declarat de către avocatul Șendrea Miroslav în numele inculpaților Căpățîină Anton și SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în privința lui **Căpățîină Anton** și **SRL „CĂPĂȚÎNĂ-PRINT”** și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **05 martie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Mardari Dumitru

Ghervas Maria